

Overweging zondag 19 maart 2023

‘Alleen met je hart kun je goed zien’.

Bij het horen van het verhaal dat Geert zonet las uit Johannes, kun je verschillende kanten uit. Je richt je op het blind zijn van die man. Je kijkt naar de blindheid van mensen om hem heen. Of je kijkt naar onze eigen blindheid. En zijdelings gaat het ook nog eens over het je houden aan de wet en de wet boven goed menselijk handelen te stellen

Maar hoe je er ook naar kijkt, en door mij al vaker gezegd hier op deze plek, de Bijbel is geen geschiedenisboek, het vertelt niet het verhaal zoals dat toen en toen precies gegaan of gebeurt is, maar het is een geloofsboek van diegenen die het schreven de 4 evangelisten waarvan Johannes een status apart heeft en de 3 synoptici: Marcus, Matheus en Lucas. Zij vertellen het verhaal van hoe zij het beleefd en meegemaakt hebben, wat het met hun gedaan heeft in hoe zij het ieder op hun eigen manier hebben opgeschreven.

Een blinde man van af zijn geboorte maar er staat niet blind voor wat. En waarom lezen we dit evangelie in de vastentijd, niet zo maar, maar omdat het ons de ogen mag openen voor het niet zien van de ellende van anderen. Want hoor eens hoe de mensen over die man praatten: die bedelaar, hij die altijd zit te zaniken om geld, een man die vanaf de geboorte vol kwaad zit(zo zeggen de farizeeën)

En we kunnen en mogen ons de vraag stellen: hoe praten, denken, oordelen wij over de tallozen dak- en thuislozen, zij die bedelen (ook al mag het niet) hier in de stad?

De blinde man: vol kwaad, zich in leven houdend met bedelen en daarmee anderen lastig vallend komt in aanraking met Jezus en ziet weer. Hij ziet vanaf nu wat er gebeuren moet. Dat al bedelend, anderen lastig vallend, tot last zijn van anderen niet is hoe het leven bedoeld is en dat hij zich ook nuttig kan maken door anders in het leven te gaan staan en in plaats van bedelen, tot last zijn ook iets kan bijdragen aan de wereld.

En wij: openen wij onze ogen en laten wij ons van onze blindheid genezen? Onze wereld, onze manier van samenleven, ons systeem maakt mensen wellicht tot bedelaar. Maakt dat mensen op straat belandden, maakt dat er een Vastenactie nodig is.

Ik heb deze week opgezocht hoe wij dit jaar omgaan met Moeder Aarde en hoeveel wij gebruiken en wat blijkt op 12 april 2023 hebben wij in Nederland met elkaar alles verbruikt wat in 2023 tot onze beschikking staat. Elke dag na 12 april gebruiken van anderen, mensen bijvoorbeeld in Soedan, in Afrika. Vinden we het dan gek dat mensen naar hier komen?

De evangelist Johannes wil ons vandaag geen sterk verhaal vertellen. Hij wil ons ook niet vertellen dat Jezus een wonderdokter is die mensen zomaar geneest. Het verhaal gaat zo lees ik en interpreteer ik het over een andere blindheid. Een blindheid die ook wij vaak tentoon spreiden.

In deze Vastentijd worden we opgeroepen om tot inkeer en omkeer te komen. Mag het verhaal van vandaag voor ons inhouden dat wij bereid zijn ons door dit verhaal de ogen te laten openen opdat het doordat wij veranderen, dat wij onze levenswijze aanpassen en op een nieuwe manier samen onderweg willen zijn met elkaar; mensen dichtbij en ver weg bijv. in Zuid-Soedan opdat het niet alleen voor ons maar ook voor hen straks Pasen is; feest van nieuw leven. Maar ook dat wij zorgvuldiger omgaan met deze aarde en alles wat zij voortbrengt opdat wij volgend jaar niet in april al verbruikt hebben waar we eigenlijk het hele jaar over moeten doen.

Ghandi zei ooit: deze aarde brengt genoeg voort om allen te voeden maar niet om de hebzucht te bevredigen.

Jezus spuugde op de grond en maakt van het zand een papje en smeert dat op de ogen van die man, die man dat zijn vandaag wij. Mogen wij net zo blij als die man die niet zag en daarna wel zag waar het om gaat in het leven, want als dat gebeurt zijn op de juiste weg die ons brengt bij Pasen het feest van hoop en nieuw leven.

Mag dat ons gegeven zijn!